

[Tove Jørgensen.]

et lovforslag, der senere vil komme til behandling.

Vi er også enige i, at pensionerne skal forhøjes yderligere i de kommende år, og at ventetilægget er en urimelig ting, der begunstiger dem, der hele livet igennem har haft et lettere arbejde og som følge heraf har kunnet udsætte begæring om pension længere end de, der har haft et hårdt og nedslidende arbejde.

Jeg har tidligere i dag gjort rede for vores holdning til tjenestemandspensionerne og vil derfor ikke komme yderligere ind på det nu.

Vi mener ikke, at det vil være klogt eller hensigtsmæssigt for pensionisterne med en årlig regulering af pensionen, derved vil efterslæbet som følge af inflationen blive større, end det er i dag. De penge, fremskridtspartiet således kan tænke sig anvendt til pensionisterne, mener vi kan bruges på en mere hensigtsmæssig måde, hvorved de kommer de mere trængende pensionistgrupper til gode.

Vi kan som følge heraf ikke gå ind for forslaget.

Alice Hedegaard (DR):

Retsforbundet ville også gerne medvirke til en forhøjelse af folkepensionen, og fremskridtspartiets forslag om 26.000 kr. om året er såmænd med de nuværende priser ikke for meget til at leve for, men da forudsætningerne for denne forhøjelse, der ifølge lovforslaget skulle fremkomme ved besparelser på finansåret 1977-78, ikke er til stede og der dermed ingen penge er til forslaget gennemførelse, kan retsforbundet ikke støtte det.

Tyroll (VS):

For god ordens skyld skal jeg sige, at vensresocialisterne, som det også fremgår af vores forslag, går ind for en forhøjelse af pensionerne. Dernæst kunne jeg bruge en masse tid på at remse op, hvilke ting der ikke er taget højde for i dette forslag, men vil nøjes med at sige, at vi ikke kan stemme for forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Socialministeren og de andre socialister, som har udtalt sig her under debatterne om pensionsspørgsmål i dag, hvad enten det er dette punkt på dagsordenen eller det tidligere, har i meget vidt omfang hæftet sig ved, at tanken om ens folkepension, tanken om at afskaffe pensionstillægget, som vi havde det under for-

rige sag på dagsordenen, er asocialt, fordi det vil sige, at de penge, der er til rådighed for pensionsforbedringer, anvendes til fordel for dem, som man kalder de rige – dog ikke til fordel for tjenestemandspensionister o. lign., der har det godt i de ældre år – men altså til fordel for noget, som man finder er asocialt fra disse gruppers side.

Om det spørgsmål, som altså i den grad har ligget og skvulpet her under de mange dagsordenspunkter, hvor vi i dag har talt pension, er der simpelt hen to forskellige grundsynspunkter, man kan anvende på ældre pensionen, på de beløb, der betales til dem, der er nået op i de højere aldersklasser. Man kan anvende det sociale synspunkt, som altså er blevet fremdraget fra socialistisk side så meget her i dag, og det er da helt i orden, og det er da ganske givet, at det på visse udviklingstrin i et samfund må være det rigtige at sige, at en folkepension er en social ydelse, der skal gives ud fra sociale synspunkter.

Vi mener i fremskridtspartiet, det er en forkert måde at anskue folkepensionen på, på det udviklingstrin som det danske samfund nu er ved at bevæge sig ind i. Vi mener, at det at give en ydelse under de nuværende samfundsforhold til de mennesker, der har rundet en bestemt alder, er akkurat det samme, som at man giver samfundets borgere en sygehusbehandling, hvor man selvfølgelig opererer folk for blindtarmsbetændelse ganske ens og til ganske samme gratis takst, hvad enten vedkommende er millionær eller subsistensløs fra Sundholm. Vi kan slet ikke se, at der inden for folkepensionslovgivningen som sådan bør anvendes sociale betragtningsmåder i øjeblikket. Men bevares, det er noget, som i allerhøjeste grad kan gøres til genstand for en i sig selv selvstændig debat, hvor der kan anføres masser af argumenter for og imod. Men når der er dette skisma, er der ikke noget mærkeligt i, at man kommer til forskellige resultater, sådan som altså socialministeren, SF, kommunisterne, og hvem det ellers var, der talte ad de linjer, gør, når de skal vurdere et forslag som det, vi her har til behandling.

Socialministerens anden indvending – og den lå jo på linje med, hvad fru Grethe Philip sagde – var, at man knyttede det til den finansieringsmåde, som vi nu engang foretrækker, nemlig disse besparelsesforslag. Om det sagde man, at når finansministeren hævdede, at de var urealistiske og usympatiske, så var de nok urea-